

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd multa bons præstantur deuotè communicantibus. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

426 DE IMITATIONE CHRISTI
sæpius memor Dei sui, dilectum suum deuota suscipiat mente.
4. O mira circa nostuæ pietatis dignatio; quod tu Domine
Deus, creator & viuificator omnium spirituum, ad pauperculam
dignaris venire animam; & cum tota diuinitate tua ac humani-
tate, eius impinguare esuriem. O felix mens & beata anima, qua-
te Dominum Deum suum meretur deuotè suscipere, & in mi-
susceptione, spirituali gaudio repleri. O quam magnum suscipit
Dominum, quam dilectum inducit hospitem: quam iucundum
recipit socium, quam fidelem acceptat amicum, quam speciosum
& nobilem amplectitur Sponsum, præ omnibus dilectis & super
omnia desiderabilia amandum! Sicut à facie tua, (dulcissime di-
lecte mi) celū & terra, & omnis ornatus eorum; quoniam quicquid
laudis habent ac decoris, ex dignatione tua est largitatis; nec ad
decorē tui peruenient nominis, cuius sapientia non est numerus.

Psal. 146.

CAPUT IV.

Quod multa bona praestantur deuotè communicantibus.

VOX DISCIPULI.

Psal. 20.

Psal. 105.

D Omine Deus meus, præueni seruum tuum in benedictio-
nibus dulcedinis tuæ, ut ad tuum magnificum Sacramentum,
digne ac deuotè merear accedere. Excita cor meum in te, & à gravi
torpore exue me. Visita me in salutari tuo, ad gustandam in spiritu
suauitatem tuam, quæ in hoc Sacramento, tanquam in fonte ple-
nariè latet. Illumina quoque oculos meos ad intuendum tantum
mysterium, & ad credendum illud indubitata fide me robora. Est
enim operatio tua, non humana potentia: tua sacra institutio,
non hominis adiumentio. Non enim ad hæc capienda & intelli-
genda aliquis idonus per se reperitur, quæ angelicam etiam
subtilitatem transcendunt. Quid ergo ego peccator indignus, terra
& cinis, de tam alto sacro secreto potero investigare & capere?

2. Domine in simplicitate cordis mei, in bona firma fide, &
in tua iussione, ad te cum spe ac reuarentia accedo, & verè credo,
quia tu presens es hic in Sacramento; Deus & homo. Vis ergo,
ut te suscipiam, & meipsum tibi in charitate uniam. Vnde tuam
precor clemētiā, & speciale ad hoc imploro mihi donari gra-
tiam, ut totus in te liqueam, & amore perefluam, atque de nulla
aliena consolatione amplius me intromittam. Est enim hoc al-
tissimum & dignissimum Sacramētum, salus animæ & corporis,
medicina omnis spiritualis languoris, in quo vitia mea curan-
tur, passiones frenantur, tentationes vincuntur aut minuantur;
gratia maior infunditur, virtus incepta augetur, firmatur fides,
spes robatur, & chatitas ignescit ac dilatatur.

3. Multa

3. Multa namque bona largitus es, & adhuc s^epius largiris in Sacramento dilectis tuis deuotè communicantibus, Deus meus, susceptor animæ meæ, reparator infirmitatis humanæ, & totius dator consolationis internæ. Nam multam ipsis consolationem, aduersus variam tribulationum infundis, & de imo dejectionis propria, ad spem tuæ protectionis erigis, atque nona quadam gratia eos intus recreas & illustras: vt qui anxi primū & sine affectione, se ante communionem senserant: postea refecti cibo potuque cœlesti, in melius se mutatos inueniant. Quod idcirco cum electis tuis dispensanter agis, vt veraciter agnoscant, & patenter experiantur, quantum infirmitatis ex scipis habeant, & quid bonitatis ac gratiæ ex te consequantur. *Quia ex semetipsis frigidi, duri, & indeuoti, ex te autem seruentes, alacres, & deuoti esse merentur.* Quis enim ad fontem suavitatis humiliter accedens, non modicū suavitatis inde reportat? Aut quis iuxta copiosum ignem stans, non parum calor is inde perceperit? Et tu fons es semper plenus & superabundans, ignis iugiter ardens & nunquam deficiens.

4. Vnde si mihi non licet haurire de plenitudine fontis, nec usque ad satietatem potare; apponam tamen os meum ad foramen cœlestis fistulae, vt saltē modicam inde guttulam capiam, ad refocillandam sitim meam, & non penitus exarescam. Etsi nondum totus cœlestis & tam ignitus, vt Cherubin & Seraphin esse possum; conabor tamen devotioni insistere, & cor meum præparare, vt vel modicam diuini incendi flammam, ex humili sumptione viuifici Sacramenti conqueram. Quicquid autem mihi deest Iesu bone Saluator sacerdissime, tu pro me supple benignè ac gratiosè, qui omnes ad te dignatus es vocare, dicens: *Venite ad Matib. 11. me omnes, qui laboratis & onerati estis. & ego rificiam vos.*

5. Ego quidem labore in sudore vultus mei, dolore cordis tortus, peccatis oneror, temptationibus inquietor, multis malis passionibus implicor & premor: & non est, qui adiuvet: non est, qui liberet & saluum faciat, nisi tu Domine Deus salvator meus, cui committo me & omnia mea, vt me custodias & perducas in vitam æternam. Suscipe me in laudem & gloriam nominis tui, qui corpus tuum & sanguinem, in cibum & potum mihi parasti. Praesta Domine Deus salutaris mens, vt cum frequentatione mysteriorum tui, crescat meæ devotionis affectus.

CAPVT V.

De dignitate Sacramenti, & statu sacerdotali.

VOX DOMINI.

1. Si haberes Angelicam puritatem, & sancti Iannisi Baptiste *Matth. 11.*
Si nuditatem, non es dignus hoc Sacramentum accipere,
nec